OuNou 4/08

Oulun seudun noutajakoirayhdistys ry.

OuNou

Oulun seudun
noutajakoirayhdistyksen
jäsenjulkaisu

Painosmäärä 470 kpl,
Ilmestyy neljä kertaa vuodessa.
Painopaikka: Multiprint Oy, Oulu 2008

Päätoimittaja/taitto
Eija Soronen
eija.soronen@gmail.com tai
paatoimittaja @oulunseudunnoutajat.com
044 542 2302

Toimitus
Riitta Heikkinen
riitta.heikkinen@pp7.inet.fi

Jukka Välitalo
jukka.valitalo@pp.inet.fi

Antti Honkarinta
honkaan@mail.student.oulu.fi

Maria Tero
maria@labnou.net

LEHDEN JULKAISUAIKATAULU:

01/09 helmikuu
-aineistopäivä 15.01.2009

Noudatathan aineistopäiviä!

Materiaali toimitetaan Eija Soroselle.

NETTISIVUILLE TULEVA MATERIAALI:
webmaster @oulunseudunnoutajat.com

www-sivujen ylläpito: Kirsi Virtanen

Kannen kuva:
Batzi's Mary Read
"Nasti"

Kuva:
Inka Virtanen

Lehden ilmoitushinnat 2008:

	Ei jäsen	Jäsen
Takakansi	59 €	30 €
Koko sivu	50 €	25 €
1/2 sivua	27 €	18 €
1/4 sivua	17 €	15 €
Vuosi-sopimus	168 €	
	135 €	
	68 €	

-

OSN:n jäsenmaksut/jäseneksi liittyminen 2008:

Liittymismaksu 3 €

Vuosimaksu 20 €, *sisältää Suomen Noutajakoirajärjestö (SNJ) ry.n jäsenmaksun sekä SNJ:n jäsenlehti Nuuskun ja OSN:n jäsentiedote OuNou:n*

Perhejäsenmaksu 3 €

Pelkkä OSN:n jäsenmaksu 10 €.
(ei sis. SNJ:n jäsenyyttä eikä Nuuskua)

Halutessasi liittyä yhdistyksen jäseneksi, maksa yhdistyksen tilille 23 € (20 + 3€) **tai** 13 € =vain OSN.

Laita laskun viestiosuuteen nimesi ja osoitteesi. **Ilmoita liittymisestäsi jäsensihteeri Eija Soroselle**:
jasensihteeri@oulunseudunnoutajat.com

Jäsenmaksutili:
OP 574136-20417367

Tässä numerossa:	
Puheenjohtajalta	6
OSN Vuoden Nuuskut 2008 – hakuohjeet	7
Vuoden Nuuskut 2008, pistetys-taulukko	8
OSN ry:n vuoden 2009 toiminta-suunnitelma	9
Flattien PM-koe Veskun ja Svansenin silmin	12
NOME-kokeessa Ruotsissa	15
TOKO-toimikunnan terveiset	18
Risuja ja ruusuja TOKO-kursseista	18
Tähtihetkiä	23
NOME Muhos (uusinta)	25

Päätoimittajan terveiset

Heti aluksi haluan kiittää ahkeria toimittajiamme runsaasta materiaalista, jota on ollut todella mukava taittaa!

Lehdessä on riittänyt vuoden mittaan toimittajiemme ansiosta lukemista. OuNoun välityksellä lukija pääsee kurkistamaan niihinkin lajeihin, joita ei itse ole vielä kokeillut noutajan kanssa. Tuttuihin lajeihin toisen harrastajan näkökulma voi antaa uutta puhtia ja avartaa kokemusmaailmaa.

Kulunut vuosi on ollut jälleen yhdistyksellämme tapahtumarikas, joten tuloksia on tullut ja Tähtihetkipalstaakin on opittu täydentämään kiitettävällä tavalla. Toivottavasti otatte palstan omaksenne jatkossakin, jotta me kanssaharrastajat pääsemme ihailemaan menestyksen säihkettä OuNou-lehden sivuilta!

Edelleen kuvat ja jutut ovat erittäin tervetulleita myös jäsenistömme ”syvistä riveistä”! Juttuideat kannattaa myös saattaa toimituksen tietoon, jos itsellä ei riitä intoa tai halua kenttäreportterin työhön.

Hyvää loppuvuotta kaikille, älkää eksykö pikkujouluissa vieraisiin pöytiin ja muistakaa iloita aattona pehmeistäkin paketeista!

Eija

OSN ry—johtokunta 2008

Puheenjohtaja
Tanja Tenhonen
Eteläpelto 3 E 14
90440 Kempele
tanja.tenhonen@kolumbus.fi

Varapuheenjohtaja
Vesa Turunen
Kurpponen 2 B 8
90450 Kempele
040-7550538
vesa.turunen@baanamail.fi

Sihteeri
Kirsi Virtanen
Karinkannantie 15 C 2
90800 Oulu
040 - 594 0572
sihteeri@oulunseudunnoutajat.com

Rahastonhoitaja
Maija Pajala
Tarkka-ampujankatu 14 F 81
90120 Oulu
maija.pajala@mail.suomi.net

Jäsensihteeri
Eija Soronen
Penttiläntie 2
90800 Oulu
044 - 542 2302
jasensihteeri@oulunseudunnoutajat.com

Timo Luomanen
Paasilantie 4 A 4
90420 Oulu
040 - 522 7144
timo.luomanen@baanamail.fi

Maria Tero
Karviaiskuja 10 B 4
90460 Oulunsalo
040 - 562 5247
maria@labnou.net

Jukka Välitalo
Sauvatie 20
90230 OULU
p.045-6718187
jukka.valitalo@pp.inet.fi

Pasi-Matti Paakkola
Rysäkarintie 41
90470 Varjakka
040 - 5354453
pasimatti@gmail.com

Riitta Heikkinen
Peltolankaari 30 12
90230 OULU
riitta.heikkinen@pp7.inet.fi
050 561 1697

Eija Soronen (**1. varajäsen)**
Penttiläntie 2
90800 Oulu
044 - 542 2302
eija.soronen@gmail.com

Niina Lukkariniemi **(2. varajäsen)**
Vihiluodontie 52 C 17
90460 Oulunsalo
niina.lukkariniemi@gmail.com

OSN ry—toimikunnat 2008

Puheenjohtajat: **Jäsenet:**

NOU/NOME
Varastovastaava/
Tarvikemyynti
(pillit, hihnat, dummyt)
Tomi Sarkkinen
Lassilantie 20 B
90460 Oulunsalo
040 - 553 7450

nometmk@oulunseudunnoutajat.com

Petri Ollikainen
Antti Honkarinta
Terhi Honkarinta
Tiina Pikkuaho
Tanja Tenhonen
Ari Juopperi
Mari Komulainen
Taina Kytölä
Pekka Laurikkala
Timo Luomanen
Henna Mikkonen
Jari Pajala
Katja Salmela
Maria Tero

MEJÄ
Henri Saxholm
Mähyläntie 29
91500 Muhos
050 - 501 0845

mejatmk@oulunseudunnoutajat.com

Pasi Erkkilä
Riitta Heikkinen
Erika Jylhä-Pekkala
Pasi-Matti Paakkola
Kaisa Rimpiläinen
Antti Soronen
Eija Soronen
Jukka Välitalo

TMK:n sihteeri
Niina Lukkariniemi
niina.lukkariniemi@gmail.com

TOKO
Annamari Salminen
Pyrytie 11 B 4
90630 Oulu
040-5472015

tokotmk@oulunseudunnoutajat.com

Teija Hemmilä
Mari Komulainen
Taina Kytölä
Inka Labba
Henna Mikkonen
Sanna Turunen
Tiina Pikkuaho
Soile Pelkonen
Piritta Pärssinen
Ann-Mari Skutnabb
Tanja Tenhonen
Kirsi Virtanen

Näyttely
Erika Jylhä-Pekkala
040-5963634

nayttelytmk@oulunseudunnoutajat.com

Tanja Tenhonen
Taina Kytölä
Annamari Salminen
Nora Sommer
Teija Hemmilä
Inka Labba
Pasi-Matti Paakkola

Puheenjohtajalta

Joulun odotusta, piparin tuoksua…

Vuosi 2008 alkaa olla pikkuhiljaa lopuillaan. Aika rientää, ja kohta juhlitaan taas mielestäni vuoden parasta juhlaa, Joulua. Lapsuudessa joulun ihanuuteen kuului tottakai joulupukki ja lahjat, nykyään joulun taian saa aikaan kiireettömyys ja se täydellinen joutenolo, jota ei juurikaan hyvällä omallatunnolla voi ja ehdi kiireisen arjen keskellä muuten harrastaa.

Kulunut vuosi on pitänyt sisällään monia tapahtumia; erilaisia kokeita, näyttelyjä ja harjoitusvuoroja. Lämmin kiitos kaikille näihin tapahtumiin osallistuneille, talkoolaisille ja etenkin toimikuntien vetäjille, jotka väsymättä tekivät suurimman ja samalla näkymättömimmän työn! Nyt on aika hengähtää ja keräillä voimia, mahdollisesti pikkujoulujen muodossa… Syyskokouksessa katsahdettiin toimintasuunnitelman muodossa jo tulevaan vuoteen, ja mukavan harrastustäyteisille ensi vuoden suunnitelmat näyttivät.

Kuluneena vuotena useat jäsenemme ovat kunnostautuneet ilahduttavan useissa harrastuslajeissa. Uusia, pikkujouluissa palkittavia valiokoiria on tänä vuonna seitsemäntoista kappaletta, ja viereisellä sivulla ovat jälleen hakuohjeet vuoden nuusku-palkintojen hakemiseen. Muistakaahan siis ilmoittaa tuloksenne hyvissä ajoin osallistuaksenne ”kisaan”. Vuoden parhaathan palkitaan perinteisesti vuosikokouksessa maaliskuussa.

Nyt siis hiljalleen katseet kohti tulevaa vuotta, mutta sitä ennen nauttikaamme talven tulosta ja Joulun ajasta, unohtamatta nelijalkaisia ystäviämme!

Rauhallista Joulunaikaa & harrastus- ja tulosrikasta Uutta Vuotta 2009,

Tanja

OSN:n vuoden Nuuskupalkinnot ovat jälleen haettavissa.

OSN palkitsee Vuoden Kauneimman Nuuskun, Vuoden Metsästysnuuskun, Vuoden Jäljestysnuuskun, Vuoden Tottelevaisuusnuuskun , Vuoden Agilitynuuskun, Vuoden VePenuuskun sekä monipuolisesti menestyneen Multinuuskun eli OuNou -Nuuskun.

Huom! Kussakin sarjassa palkitaan kolme parasta ja viisi parasta saa kunniakirjan.

Ilmoita koirasi viisi parasta tulosta (halutessasi myös 6. tulos tasatilanteen varalle, ei siis kaikkia vuoden tuloksia!) sihteerille **31.01.2009 mennessä**:

sihteeri@oulunseudunnoutajat.com

tai:

Kirsi Virtanen, Karinkannantie 15 C 2, 90800 Oulu.

"OuNou -Nuusku" -kiertopalkinnon säännöt:

Palkinto jaetaan monipuolisesti menestyneelle yhdistyksen jäsenen omistamalle noutajalle. Säännöissä on pyritty tasapuolisuuteen erilajien kesken, niinpä joka lajin ylimmän luokan paras tulos antaa saman pistemäärän. Vastaavasti lajien alimmat luokat (ALO/AVO) rinnastuvat, alin luokka sitten ja sen jälkeen muut luokat.

Jotta kisaan voi osallistua, pisteitä on oltava vähintään kolmesta lajista. Tuloksia laskettaessa huomioidaan enintään kolme tulosta per laji. Näyttelypisteitä laskettaessa huomioidaan vain paras sijoitus per näyttely. Koiran tulos on kaikki pisteet yhteenlaskettuna. Ellei yhdelläkään koiralla ole tulosta ole vähintään kolmesta lajista, multinuuskupalkintoa ei myönnetä.

OSN:n vuoden 2008 Nuuskupalkintojen pisteytys:

PISTEET	NOME/ WT	MEJÄ	TOKO	NÄYTTELY	AGILITY	PK	VEPE
20	VOI 1	VOI 1	EVL 1	ROP	III-luokka: 0-tulos, sij. 3 parhaan joukkoon	VOI 1	VOI 1
18	VOI 2	VOI 2	EVL 2	VSP	III-luokka: 0-tulos	VOI 2	VOI 2
16	VOI 3	VOI 3	EVL 3	PU/PN 2	III-luokka: alle 5 vp, sij. 3 parhaan joukkoon	VOI 3	VOI 3
14	AVO 1		VOI 1	PU/PN 3	III-luokka: alle 5 vp	AVO 1	AVO 1
12	AVO 2		VOI 2	PU/PN 4	II-luokka: 0-tulos, sij. 3 parhaan joukkoon	AVO 2	AVO 2
10	AVO 3		VOI 3	PU/PN 5	II-luokka: 0-tulos	AVO 3	AVO 3
8			AVO 1		II-luokka: alle 5 vp, sij. 3 parhaan joukkoon		
6	ALO 1	AVO 1	AVO 2		II-luokka: alle 5 vp	ALO 1	ALO 1
5	ALO 2	AVO 2	AVO 3		I-luokka: 0-tulos, sij. 3 parhaan joukkoon	ALO 2	ALO 2
4	ALO 3	AVO 3	ALO 1		I-luokka: 0-tulos, sij. 3 parhaan joukkoon	ALO 3	ALO 3
3			ALO 2		I-luokka: alle 5 vp, sij. 3 parhaan joukkoon		
2	NOU1		ALO 3	LUOKAN 1	I-luokka: alle 5 vp	BH hyv	SOV hyv

© Eija Soronen

© ES

© Henna Mikkonen

© Tanja Tenhonen

Vuoden 2009 toimintasuunnitelma

1. YLEISTÄ

- Yhdistyksen 34. toimintavuosi, rekisteröitynä yhdistyksenä 25. vuosi
- Toimintaa johtaa johtokunta
- Toimikuntia on viisi (nou/nome, toko/agi, näyttely, mejä ja julkaisu)
- Alueellista toimintaa Raahessa

2. NÄYTTELY- JA KOETOIMINTA

Yhdistys osallistuu KV-näyttelyiden 18. ja 19.07.2009 järjestämiseen Oulun Äimärautiolla.

Tottelevaisuuskoulutukset pidetään helmi-huhtikuussa ja loka-joulukuussa kouluttajille parhaiten sopivina päivinä (paikkana todennäköisesti joku hevosmaneesi). Kesän koulutukset pidetään toukokesäkuussa ja elo-syyskuussa ulkona (mahdollisesti Hietasaaressa). Kilpailevien ja kilpailemaan tähtäävien koulutuksia/yhteistreenejä järjestetään noin kerran kuussa vaihtelevissa paikoissa. Kilpaileville koirakoille pyritään myös järjestämään koulutusviikonloppu, kouluttajana Jessica Svanljung. Lisäksi osallistutaan mahdollisuuksien mukaan liikkeenohjaaja-, koulutusohjaaja- ja koetoimitsijakursseille.

Järjestetään kolme koetta (kaikki luokat):

03.05. Tuomari Olavi Pajala (vahvistamatta), vastaava koetoimitsija Tanja Tenhonen
10.06. Tuomari Piritta Pärssinen, vastaava koetoimitsija Tiina Pikkuaho
29.07. Tuomari Marja-Leena Hituri, vastaava koetoimitsija Soile Pelkonen
Lisäksi mahdollisesti yksi koe lokamarraskuussa vastaava koetoimitsija Tanja Tenhonen

ELÄINTEN HIERONTAA
HOMEOPAATTISTA HOITOA
KOULUTUKSIA kts. nettisivulta!
koiran kotihieronta ja koirahierojakurssi

Marjut Nieminen p. 040 5064 101
Suvi Matilainen p. 0400 456 654

Eläinten Luontaislääkintäkoulu ja Luontaishoitola ELK Weter
Ketokatu 8, 90140 Oulu
weter@lh-keskus.net www.lh-keskus.net

Vuoden 2009

Metsästyskoirien jäljestystä järjestetään seuraavasti:

Perinteinen mejä-koulutus on vappuviikonloppuna. Paikka on vielä avoin.

Pidetään kolme kolmen tuomarin koetta:
24.05. Muhoksella, ylituomarina Jukka Hevonkorpi,
14.06. Rantsilassa, ylituomarina Seppo Venäläinen
02.08. Limingassa, ylituomarina Martti Hirvonen.

Kokeiden ilmoittautumisaikaa on rajoitettu siten, että ilmoittautuminen alkaa kuusi viikkoa ennen koetta ja päättyy kaksi viikkoa ennen koetta. Järjestetään SM-mejä 2009 (karsinta Muhoksella ja finaali Utajärvellä, keskuspaikka Utajärven Sotkanhelmi) 19.-20.09.2009 yhteistyössä SNJ:n kanssa.

Järjestetään taippariviikonloppu ja harjoitukset keväällä sekä NOME-kurssi kesällä.

Taipumuskokeita ja noutajien metsästyskokeita järjestetään seuraavasti:

30.-31.05.2009 Taipparit, ALO Ylikiiminki
kesäkuu NOME Reisjärvi
elokuu NOU, Nivala
27.-28.06. Nome ALO,AVO,VOI-PM Oijärvi
05.-06.09. NOU +Nome ALO, AVO, VOI (chessimestaruuden kanssa yhteiskoe)

toimintasuunnitelma

11.07. ja 12.07. NOWT (kaksi koetta)

YHTEENVETO:

03.05.09
TOKO-koe, tuomari Olavi Pajala
02.– 03.05.09
Metsästyskoirien jäljestys - harjoitusviikonloppu, koetoimitsija 2-kurssi (MEJÄ)
24.05.09
MEJÄ Muhos, ylituomarina Jukka Hevonkorpi
30-31.05.09
NOU/NOME Taipumuskokeet ja ALO Ylikiiminki
10.06.09
TOKO-koe, tuomari Piritta Pärssinen
14.06.09
MEJÄ Rantsila, ylituomarina Seppo Venäläinen
kesäkuu
NOME-koe, Reisjärvi
27.-28.6.09
NOME-koe, ALO,AVO,VOI-PM Oijärvi
11.07. ja 12.07.09
NOME, NOWT
18. ja 19.07.09
NÄY KV-näyttelyt
29.07.09
TOKO-koe, tuomari Marja-Leena Hituri
02.08.09
MEJÄ Liminka, ylituomarina Martti Hirvonen.
elokuu
NOU Nivala
05.– 06.09.09
NOU + ALO/AVO/VOI
19.-20.09.09 MEJÄ SM-MEJÄ 2009
loka/marraskuu
TOKO-koe

3. RAAHEN TOIMINTA
- Viikoittaiset harjoitukset (nou/nome)

4. MUU TOIMINTA

- Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa: helmikuu, kesäkuu, syyskuu ja joulukuu. Aineistopäivä aina edellisen kuukauden 15. päivä.
- Materiaali hankitaan jäsenten toimesta yhdistyksen tapahtumista
- Lehti toimii yhdistyksen julkaisukanavana
- Yhdistyksen toiminnasta tiedotetaan myös nettisivuilla ja tarvittaessa ylimääräisellä jäsentiedotteella
- Palkitaan Vuoden Nuuskut 2008 kevätkokouksen yhteydessä
- Yhdistyksen yleisen kokouksen valitsemat edustajat osallistuvat Suomen Noutajakoirayhdistys ry:n, Kennelliitton ja Pohjois-Pohjanmaan Kennelpiiri ry:n kokouksiin.
- Järjestetään pikkujoulut, jossa palkitaan vuoden aikana valioituneet OSN:n jäsenten omistamat noutajarotuiset koirat

Osallistutaan mahdollisuuksien mukaan eri lajien joukkuekilpailuihin, niin virallisiin kuin epävirallisiinkin.

■

Flattien PM-koe Juuttien maassa

Koe käytiin KV-kokeena ja siinä oli suuria eroavaisuuksia meidän yhteen ja ainoaan A-kokeeseen. Ilmoittautumisen yhteydessä arvottiin starttinumerot, parittomat toiselle tuomarille ja parilliset toiselle. Aamupalan jälkeen ylitoimitsija kertoi kaikki asiat yksityiskohtaisesti mitä tehdään ja kuinka toimitaan, aivan selvällä tanskan kielellä…

Tämän jälkeen kaikki koirakot ja toimitsijat sulloutuivat pressulla katettuun peräkärryyn ja matka alkoi kohti aloituspaikkaa. Koko koe käytiin Walk-up:na siten että tuomarilla oli aina kaksi koiraa arvosteltavana ja kolmas kulki tuomarin takana hihnassa. Yösajajat (2-3) ja ampujat (4) kulkivat koirakoiden edessä/rinnalla.

Koirien työskentely järjestys oli jotakuinkin seuraavanlainen: vasemman puoleinen koira 1. tehtävä, oikea 2. tehtävä, vasen 3. tehtävä, jonka jälkeen kaksi tehtävää suorittanut koira siirtyy pois ja takana ollut koiraa siirtyy tuomarin oikealle puolelle arvosteltavaksi ja uusi koira tulee odottamaan vuoroa tuomarin taakse hihnassa kulkien. Molemmat koirat käyvät molemmilla tuomareilla mikäli ei tule vakavaa virhettä. Vuoroa odottelevat koirakot kulkivat ilman tahtia ja hihnassa samassa linjassa hieman sivummalla, tiellä tai pellolla.

Kotoisessa Suomessa Walk-up:a ollaan harjoiteltu aina pellolla

Flattijoukkue Suomesta: Jarmo Vaarala ja Justus, Jori Saastamoinen ja Penni, Veijo Sarinko ja Levi sekä Vesa Turunen ja Svansen.

Veskun ja Svansenin silmin

avoimessa maastossa mutta ainakin tässä kokeessa maasto oli monen kirjavaa.

Ensimmäinen osuus oli tien ja vesistön välissä oleva rinne, jossa yläosassa oli rehevää metsää ja alaosassa kolme metriä korkeaa maissipeltoa/kaislikkoa/pajukkoa. Linja eteni aina sen verran että saatiin ammuttua 1-3 lintua jonka jälkeen koirat yrittivät suorittaa tehtäviä, markkeerauksina tai ohjauksina.

Ensimmäiset linnut ammuttiin pellolle joka oli tien takana vasemmalla. Haasteellisia tehtäviä jossa koiraa yritetään saada ohjattua rehevästä metsästä ylärinteeseen tien yli pellolle kun koiraa ei tahdo edes nähdä. Osa saatiin ylös, mutta tulipas tässä ensimmäiset eye-waipit, koirien ja tuomarin tekeminä.

Toisen tuomarin koirakoille tuli samalla kertaa kymmenen metrin markkeerauksia heinikkoon joten tehtävien vaikeusasteet vaihtelevat melkoisesti. Tästä matka jatkui ja meidän vuoro tuli siirtyä arvosteltavaksi.

Mennessäni paikalle olimme lähdössä etenemään, jolloin joku toimitsija ilmoitti että etuvasemmalla heinikon ja tiheän pensaikon rajassa pitäisi olla yksi fasaani? Ohjasin Svansenia kyseiseen paikkaan mutta koira ei saanut linnusta vainua joten lähti laajentamaan aluetta. Sain ohjattua pienellä pillikonsertolla koiran uudelleen kyseiselle alueelle, mutta koira ei edelleenkään saa linnusta vainua, joten tuomari käskee kutsumaan koiran pois.

Nyt oli sitten **Jarmolla** ja Justuksella vuoro. Jarmo saikin koiran alueelle, mutta tulos oli sama. Tässä vaiheessa toimitsija siirtyy kyseiselle alueelle hämmentämään pusikkoa ja Justus saa samanaikaisesti linnusta vainun ja löytää sen.

Matka jatkuu rantaheinikon tuntumassa koira sivulla seuraten. Pieniä ongelmia seuraamisessa on maaston ollessa kaikkea muuta kuin tasaista peltoa ja fasaanin hajua on koiran mielestä aika paljon.

Tuomari kertoo jossain vaiheessa että seuraavana on meidän vuoro. Fasaani lähtee ja markkeeraus tulee n. 40m päähän. Koira markkeeraa hyvin ja lähetän koiran välittömästi. Koira saapuu paikalle ja odotan että koira nostaa linnun ylös. Näin ei kuitenkaan käy vaan koira lähtee "seuraamaan" jälkeä rantaa kohti löytääkseen linnun. Jossain vaiheessa tuomari ilmoitta että kutsu koira pois.

Tämän jälkeen kolme koirakkoa yrittää kyseistä lintua ja koirien yrittäessä laajentaa etsimistä rannan suuntaan tuomari kehottaa pitämään koiraa pudotuspaikalla. Kun koirat eivät lintua löydä, tuomari ja toimitsijat siirtyvät pudotuspaikalle. Hetken etsittyään toteavat että se oli ns. juoksija. Tässä meni meiltä hyvä markkeeraus hukkaan, toisaalta lintu olisi voinut löytyä kun olisi saanut hetkisen enemmän aikaa mutta tämä kuuluu kokeen luonteeseen, harmi.

Tästä jatkoimme aidatun maissipellon kahta puolta, ja me kuljimme Jarmon ja Justuksen parina. Maissi-

pellosta ajettiin ensin n. 200 fasaania ylös jonka jälkeen viimeisistä ammuttiin ehkä 4. Yksi niistä putosi n. 35 metrin päähän joten Justukselle helppo homma. Taisi Justuksellakin olla jo kuppi täynnä, kun ei enää ollut niin hyvin pillissä mukana, joten lintu jäi löytymättä. Tässäpä meille oiva tilaisuus waipata Justus, mutta toisin kävi. Sain ohjattua koiran mielestäni oikealle paikalle vaikkakin mutkien kautta. Lintua ei löydy joten tuomari etsii ja löytää sen. Itse markkeerasin linnun ehkä kymmenen metriä liian kauas joten ohjasin koiran liian kauas. Tässäpä taisi sitten olla meidän yritykset tässä kyseisessä kokeessa.

Mitä jäi käteen ja mitä täytyy muistaa mikäli treenaa tämän tyyppiseen kokeeseen? Tehtävät sinänsä ovat pääosin ALO/AVO luokkaa, tosin onhan siellä joitain vaativimpiakin. Sellainen ero kuitenkin on, että tehtävät tehdään valtavassa paineessa ja sitä riistan hajua on joka paikka täynnä.

Koiran täytyy seurata maastossa kuin maastossa ja kuunneltava pilliä jokaisessa tilanteessa, vaikka mitä tapahtuu ja oltava hiljainen. Suurilta osin nämä ovat perusasioita mitä noutajalle opetetaan ensimmäisenä joten kaikilla on mahdollisuus, toki koiran resurssi huomioiden.

Toki tällaisissa karkeloissa myös tuurilla on merkitystä millaisia tehtäviä koiralle tulee. Yksi "helpottava" asia myös pisti silmään, kun koira oli suorittamassa tehtävää, niin silloin ei ammuttu laukaustakaan. Koiralle myös ehkä helpompi kuin kokemamme A-koe, ei tarvitse istua paikallaan 20-30 minuuttia jonka jälkeen vasta pääse töihin.

Yhden "harmillisen" asian huomasin kokeen aikana ja kokeen jälkeen, siellä ei näkynyt niitä iloisia häntää heiluttavia flättejä vaan hieman apaattisia ja ehkä pelokkaitakin. Johtuiko tämä päivän rasituksista vai oliko näiltä koulutuksen tiimellyksessä hävinnyt flättien iloisuus? Toivotaan kuitenkin että flätit säilyvät sellaisen kuin ovat, myös tällaisissa "isojen poikien kokeissa".

Joka tapauksessa antoisa ja mukava reissu, siellä näki ja oppi paljon, ehkä seuraavaa koiraa varten, mene ja tiedä. Tanskaankin on aika helppo mennä vaikka kokeeseen jos vaan on toimintatonni tai vähän yli, viikko aikaa ja rutkasti urheilumieltä sekä ennen kaikkea Hyvää seuraa!

Kiitokset kaikille JOUKKUEEN jäsenille **Veijo** & Levi, **Jori** & Penni ja Jarmo & Justus.

Kiitokset myös kaikille tukijoille ja hengessä olleille. Suurkiitokset Oulun Seudun Noutajakoirayhdistykselle jotka helpottivat matkaamme Juuttien maahan.

KIITOS, Vesku ja Svansen

■

Nomekokeessa Ruotsissa eli sök var jättebra…

Olimme heinäkuun lopulla Keski-Ruotsissa koulutuksessa lisäämässä noutajatietouttamme ja reissun ohjelmaan kuului myös ”dubbelprov” eli kaksipäiväinen nomekoe. Koepaikka oli Härnösandissa, joka sijaitsee Sundsvallin pohjoispuolella.

Ruotsin ja Suomen nomekokeista löytyy monenlaisia eroja. Ylempien luokkien kokeisiin sisältyy monesti paljon siirtymisiä koiraa seurauttaen ja koiran hallittavuus korostuu muutenkin. Voittajaluokan kokeet suoritetaan Ruotsissa dameilla, alemmissa luokissa on riistat käytössä. Alokasluokan kokeessa ei ole lainkaan ohjaustehtävää, vaan koe koostuu useammasta ykkösmarkkeerauksesta ja hakualueesta.

Vesiojauksessa, voittajaluokka.

Lauantain voittajaluokan kokeeseen sisältyi ruotsalaiseen tyyliin paljon tehtäviä. Koe suoritettiin parikokeena jossa koirakot liikkuivat kokeen edetessä noin 300 metriä suorittaen matkalla pieniä tehtäviä. Retu (labradori 2,5v) suoritti maamarkkeeraukset ja –ohjauksen sekä vesimarkkeeraukset kohtuullisen helposti, mutta koki vaikeuksia vesiohjauksessa (damista ohi väärältä puolen tuulta) ja hakualueella, jonka pientä kokoa Retu ei lauantaina millään ymmärtänyt. Tulos kuitenkin, joka luonnollisesti oli VOI 3.

Sunnuntain voittajaluokan koe näytti hyvinkin vaativalta koetta jonkin aikaa aamulla seurattuani. Koe alkoi kakkosmarkkeerauksella veteen ja vesiohjauksella, jotka parit suorittivat vuorotellen. Tämän jälkeen siirryttiin hakuun, jonka ensimmäinen osa oli järvenrantakortteikossa. Toinen osa hausta käsitti kortteikon viereisen metsäalueen. Kun hakutehtävät oli suoritettu, siirryttiin lopuksi maaohjaukseen ja kakkosmarkkeeraukseen maalle.

Vuoromme oli viimeisessä parissa ja parina oli toissa vuoden Ruotsin mestariohjaaja nuoremman koiransa kanssa. Retu aloitti kokeessa vesiohjauksella, jonka ukko suoritti nopeasti. Vaihdettiin paikkoja ja vesimarkkeeraukset suoritettiin pelkällä nomerutiinilla helposti. Tämän jälkeen siirryttiin hakuosioon, jonka aloitti Retu kaislikkohaulla. Aluetta kohtuudella haravoituaan sai ukko

yhden damin ylös, jonka jälkeen vaihdettiin paikkoja. Parin narttu sai kolme damia ylös kohtuullisen helposti ja tämän jälkeen tuli Retun vuoro hakea samalta maa-alueelta. Retu haki huomattavan nopeasti loput 3 damia maa-alueelta ja tuomariharjoittelija antoi lyhyen välipalautteen koiran toiminnasta toteamalla: ” jättebra”.

Haun päätyttyä siirryttiin viimeiseen vaiheeseen, johon sisältyi maaohjaus ja kakkosmarkkeeraus maalle. Aloitimme ohjauksella, joka oli osoittautunut vaativaksi päivän kuluessa lyhyehköstä matkasta huolimatta. Noin sadan metrin matka damille ei ole pitkä voittajaluokan koirille, mutta ohjausta vaikeuttivat niitylle pistäneet metsäsaarekkeiden kärjet, jotka vetivät koiria puoleensa huomattavan paljon. Väännön ja käännön jälkeen saimme damin talteen, jonka jälkeen siirryimme markkeerauspaikalle. Helpon kakkosmarkkeerauksen vaikeus piili siinä, että oli jo suoritettu lukuisia tehtäviä ja koiran psyyke laitettiin vielä viimeiselle koetukselle. Ensimmäisen, kauemmaksi heitetyn markkeerauksen Retu selvitti helposti. Lähetin koiran ensin heitetylle aivan liian hätiköidysti ja niin makaa kuin petaa; pitkä viikko treeneineen ja kokeineen(7. peräkkäinen päivä) oli tehnyt tehtävänsä koiran pääkopassa. Muistikuva jälkimmäisenä heitetystä damista oli häipynyt koiran mielestä ja Retu painui suoraan edellisen damin putoamispaikalle. Huomattavan pitkästä veivaamisesta huolimatta en saanut koiraa ohjattua hyvin lähellä minua sijainneelle damille ja näin viimeinen dami jäi tuomatta. Tuomari ja tuomariharjoittelija olivat asiasta erittäin pahoillaan ja totesivat kritiikissään, että tuomarin on inhottavinta nähdä koiran epäonnistuvan viimeisessä noudossa. Viimeisen damin tuomatta jättäminen laski siis palkintosijaa ja sunnuntain tuloksena oli VOI 2.

”Voittaminen on mukavaa, mutta siitä ei paljoa opi. ”

Koira on kuitenkin nuori ja ohjaajakin oppii koko ajan, joten tähtäämme tulevaisuuteen valoisin mielin. Mistään ei noutajanohjaaja opi niin paljon kuin tekemistään virheistä. Ainakin mahdollisuus samojen virheiden tekemiseen tulevaisuudessa pienenee huomattavasti.... Näkisin, että noutajanohjaaja on kuin mikä tahansa yksilötason kilpailija. Voittaminen on mukavaa, mutta siitä ei paljoa opi. Ohjaaja mitataan siinä, miten hän käsittelee tappion ja palaa koiransa kanssa takaisin entistä vahvempana.

Antti Honkarinta

Kokemuksia alokasluokasta

Starttasin Taiston (labradori, 1,5v.) kanssa lauantaina nybörjarsklassissa, joka vastaa Suomen alokasluokkaa. Ruotsissa ei ole ollenkaan taipumuskokeita, vaan kaikilla noutajilla on oikeus startata metsästyskokeiden alokasluokassa.

Starttivuoromme oli aamupäiväryhmän lopussa, joten ennen omaa starttia ehdin katsoa muutaman suorituksen. Koemaastona oli rantapelto, jota toiselta puolella rajasi sekametsä

Taisto palauttaa hausta, ALO.

ja toiselta puolelta jyrkkä rinne.

Koe alkoi tuomarin kättelemisellä pellon ylälaidassa, jossa tuomari käski kytkeä koiran irti. Koira seurautettiin pellon puoliväliin, josta katsottiin veneestä kaislikon taakse veteen heitetty ykkösmarkkeeraus. Koiran palautettua markkeerauksen, tuli lähes samaan paikkaan toinen ykkösmarkkeeraus. Molempiin markkeerauksiin tuli myös laukaukset. Markkeeraukset olivat helppoja. Ainoa haaste oli kaislikon läpi meneminen, mutta suurimmalle osalle koirista se ei tuottanut vaikeuksia. Paikalla pysyminen ja suoraviivainen palautus olivat kunnossa suurimmalla osalla koirista.

Markkeerausten jälkeen siirryttiin hakutehtävään. Lähetys oli pellolta rinteen suuntaan. Riistoja oli sekä rinteen alaosassa, päällä, että rinteen takana näkymättömissä. Haku osoittautui monille koirista vaikeaksi. Tämän jälkeen siirryttiin tekemään maamarkkeeraukset sekametsän puolelle. Samalla periaatteella kuin vesimarkkeerauksissa tuli kaksi ykkösmarkkeerausta laukausten kera suhteellisen lähelle metsään. Tämän jälkeen koira tuli kytkeä ja siirryttiin tuomarin arvosteluun.

Ruotsalaiseen tyyliin arvostelut olivat kannustavia, jokaisen suorituksesta löytyi aina jotakin hyvääkin. Tässä vaiheessa moni huokaisi helpotuksesta, vaikka edessä oli vielä monen mielestä pahin eli passiivisuusosio. Passiivisuusosiossa tuli katsoa

Vesimarkkeerauksesta tulossa, ALO.

vierestä, kun toinen koira suoritti vesimarkkeeraukset. Koiran tuli olla hiljaa ja rauhallinen ohjaajan vieressä ja katsoa, kun toinen koira suoritti vesinoudot.. Tämän jälkeen tuomari ilmoitti, että koe on ohi.

Koe vaikutti melko helpolta, mutta 1-tuloksia tuli vain muutama (Taisto näiden joukossa). Haku tuotti eniten ongelmia ja monet nimekkäätkin ohjaajat saivat tyytyä 2-tulokseen. Yleisesti ottaen koe oli helpompi kuin useimmat Suomen alokasluokan kokeista. Ruotsin alokasluokan kokeessa mitataan nimenomaan koiran luontaisia ominaisuuksia. Sen sijaan avoimen luokan koe vaikutti paljon haastavammalta kuin suomalaiset vastaavat. Avoimessa luokassa koiran pitää olla erittäin hyvin hallinnassa (seuraaminen, paikalla pysyminen) sekä ohjattavissa (vaikeita ohjauksia sekä maalla että vedessä). Siinäpä riittää haastetta ensi kesää ajatellen!

Terhi Honkarinta

■

Moi

Vuosi alkaa olla lopuillaan ja on taas aika ihmetellä, että mihin se aika oikein katosi... No tokotoimikunnan vuoteen ainakin mahtui alkeis- ja jatkokursseja, kilpailevien treenejä sekä virallisia toko-kokeita. Tuleva vuosi ei taida paljon edellisestä poiketa, alkeis- ja jatkokursseja pyritään järjestämään entiseen tapaan neljä kertaa, kisaavien treenejä jatketaan noin kerran kuussa ja kokeitakin pidetään ainakin ne perinteiset kolme. Tämän lisäksi suunnitelmissa on myös kilpailemaan tähtäävien tokokurssi, joka toivottavasti toteutuu keväällä.

Kuluneen syksyn aikana keräsimme palautetta tokokursseille osallistuneilta. **Henna** kokosi palautteista yhteenvedon ja kirjoitti vastaukset. Kaiken kaikkiaan palaute oli niin positiivista, että voimme hyvillä mielin jatkaa kurssien järjestämistä ensi vuonna. Parannusehdotuksiakin toki tuli ja ne on laitettu korvan taakse. Palautetta kursseista voi edelleen käydä antamassa OSN:n nettisivuilta löytyvällä lomakkeella.

Kiitos kaikille tokoilijoille kuluneesta vuodesta! Teidän kanssanne on ollut mukava harrastaa!

Ammi

Risuja ja ruusuja

Palautteita antoi yhteensä 21 kursseille osallistunutta, 12 tuli alkeisryhmään osallistuneilta ja 9 jatkoryhmäläisiltä. Kurssit pidettiin elosyyskuussa torstai-iltana yksi alkeiskurssi (16 kpl koirakoita, 2 kouluttajaa) ja yksi jatkokurssi (9 kpl koiria, 2 kouluttajaa ensimmäiselle kerralla, loppuajan yksi kouluttaja), sekä syys-lokakuussa alkeiskurssit torstai-iltana (8 kpl koiria, 1 kouluttaja) ja sunnuntai-iltapäivänä (8 kpl koiria, 1 kouluttaja) ja jatkokurssi torstai-iltana (13 kpl koiria, 2 kouluttajaa). Kurssit kestivät kuusi viikkoa, tunti viikossa koulutusta. Kursseista osa pidettiin Hietasaaren Tanssimajakan parkkipaikalla ja osa Ruskon katsastusaseman parkkialueella.

Alkeiskurssilaisten koirien iät 5kk-1v, jatkokurssilaisten koirien iät 6kk-3v
Palaute:

Tuntirakenne ja tuntien aiheet:

Hyvät aiheet, monipuolisesti perusasioita. Alkeiskurssilaisista yksi mainitsi, että ensimmäisillä kerroilla edetään liian hitaasti, toisaalta perusasioiden tarkkaa läpikäyntiä pidettiin tärkeänä. Noutopainotteista kurssia kehuttiin. Jatkokurssin aiheet koettiin hyväksi jatkumoksi alkeiskurssilla käsitellyille asioille. Käytännön harjoituksia pidettiin toimivina ja erityisesti useat ohitus- ja kohtaamistreenit koettiin hyviksi ja positiivista palautetta sai myös, että kurssilla mainittiin asioista, joissa nomessa pitää huomi-

oida eri tavalla kuin tokossa.

V: *Alkeiskurssi lähtee melko hitaasti käyntiin. Tärkein syy tähän on, että moni kurssille tulija on kouluttamassa ensimmäistä koiraansa, jolloin on tärkeää käydä läpi perusasiat (motivointi, palkkaaminen, vapauttaminen jne.) hyvin ennen varsinaisten liikkeiden opetteluun siirtymistä. Kurssiohjelmaan ollaan palauttamassa alkuluentoa, jolla käydään läpi käytännön asioita sekä perusasioita koiran kouluttamisesta, jotta niihin ei enää kentällä kuluisi niin paljon aikaa.*

Olisitko kaivannut treenivinkkejä aiheesta jota nyt ei ohjelmassa ollut? Mistä?

Kaivattiin vinkkejä epätoivotun käytöksen (riehuminen, ohjaajan komentaminen, näykkiminen) lopettamiseen, jatkokurssilta tuli toivomus tottelevaisuuskokeen läpikäymisestä ja malttiharjoituksia kaivattiin lisää. Jotkin aiheet jäivät kovin vähälle käsittelylle (maahanmeno liikkeestä, pillistä istuminen, hyppy). Pari toivoi jatkokurssille enemmän ”perus-tokoa” ja jonkun mielestä noudon opettelun olisi voinut jättää vähemmälle, kun sitä alkeiskurssilla jo paljon opeteltiin. Suurin osa oli kuitenkin myös sitä mieltä, että kurssilla käytiin läpi kaik-

AKUUTTI
eläinlääkäriasema
Kansankatu 48, 90100 OULU
Puh. (08) 8810 800
Fax (08) 8810 810

Pieneläinsairauksien hoitoon erikoistunut klinikka.

Ajanvaraus puhelimitse arkisin klo 8:00 - 17:30.
Puh. (08) 8810 800

Palvelemme arkisin klo 8:00 - 19:00.

Eläinlääkärit
- Kaisa Wickström
- Esa Soppela, pieneläinsairauksien erikoiseläinlääkäri
- Minna Liinamaa
- Anne Karttimo-Mäkynen
- Outi Niemelä
- Sari Touru, pieneläinsairauksien erikoiseläinlääkäri
- Veera Varo
- Sanna Knuutinen
- Tiina Tiihonen
- Leena Ruotsalainen-Ryökkynen

Palveluitamme Perusterveydenhuollon lisäksi
Röntgen- ja ultraäänitutkimukset
Ortopedia ja kirurgia
Tähystystutkimukset
Hammashoidot
Käyttäytymisongelmat
Sydäntutkimukset
Silmäsairaudet ja –kirurgia
Allergiatestaukset
Laboratoriotutkimukset
Viralliset: kyynär- ja lonkkakuvaukset, silmä-, sydän- ja polvitarkastukset / lausunnot
Keinosiemennyspalvelut
Tunnistusmerkinnät
Rokotukset ja vuositarkastukset
Eksoottisten eläinten hoidot
Erikoisruokavalioiden myynti

Katso! www.elainlaakariasemaakuutti.fi

ki tarpeellinen ja kysyessä neuvoja sai kurssin ulkopuolisiinkin asioihin.

V: *Jos tuntuu, että kouluttaja ei kiinnitä huomiota oman koiran eitoivottuun käyttäytymiseen, voi itse kysyä kouluttajalta lisää neuvoa. Kouluttajilta saa ja pitää tulla kysymään myös silloin, jos joku kurssilla käydyistä asioista jää epäselväksi.*

Kurssiohjelmissa mukana oleva hyppy on liikkeenä ollut mukana kurssirungossa niiltä ajoilta, kun treenattiin paikassa, jossa oli hyppyeste. Liike on jäänyt kummittelemaan kurssiohjelmaan, jotta muistetaan treenata ko. liikettä, mikäli harjoittelu onkin joskus mahdollista, ts. treenipaikassa on oma hyppy.

Oliko kurssilla jotain ylimääräistä? Harjoiteltiinko jotain liian paljon?

Yhtä kommenttia suuresta noutotreenien lukumäärästä lukuun ottamatta harjoittelun ja toistojen määrää pidettiin sopivina ja nuorille koirille tarpeellisina.

V: *Kursseilla harjoitellaan paljon noutoa, koska se on jatkossa tärkeä osata. Nouto on myös se liike missä koirakoiden väliset erot oppimisnopeudessa/harjoittelumäärissä tulevat yleensä selvimmin esille. Tottelevaisuus alkeis- ja jatkokurssin tarkoituksena ei ole olla ainoastaan virallista tottelevaisuuskoe-harrastusmuotoa (TOKO) pohjustava kurssi, vaan luoda hyvä pohja myös mahdollista taipumuskoekurssia varten, jossa noudon olisi oltava jo jollakin tavalla hanskassa. Myös TOKOssa nouto on tärkeä, sillä noutojen osuus ja noutoliikkeistä saatavat pisteet lisääntyvät ylemmissä luokissa. Nouto on myös erinomainen tapa puuhailla ja leikkiä koiran kanssa, joten noudon hallitseminen on tärkeää "kotikoirallekin". Palloleikistä katoaa äkkiä ilo, jos koira ei palloa ohjaajalle palautakaan.*

Mikäli kurssilaisista tuntuu, että joku harjoiteltava liike ei ole omalle koiralle tärkeä, voi koulutta-

Hellevi ruutuilee. ©Pipa Pärssinen

jalta kysyä muita tehtäviä. Samoin kouluttajat kyllä neuvovat miten harjoiteltavaa liikettä voidaan vaikeuttaa, mikäli opastettu harjoitus on jo koiralle tuttu ja se osaa sen.

Oliko kurssi sopivan pituinen?

Vastaukset jakautuivat melko tasan ”Olisi voinut olla pitempi” tai ”Sopivan pituinen” vaihtoehdon välille, eikä eroa alkeis- ja jatkokurssilaisten kesken vastauksien jakautumisessa ollut.

Eräs pitempää kurssia toivonut alkeisryhmäläinen mainitsi, että jotkut aiheet jäivät vähemmälle harjoittelulle tai jäivät kokonaan käsittelemättä.

Myös jatkokurssilaisista yksi toivoi pitempää kurssia, jossa olisi ollut mahdollista kurssiajan puitteissa palata aiemmin käsiteltyihin asioihin, jotta olisi nähnyt kuinka ohjaaja on onnistunut kehittämään koiraansa kurssin aikana.

V: *Mieluusti kurssit olisivat pitemmät, mutta kouluttajaresurssien olleessa rajalliset pyritään lyhyemmillä kursseilla tarjoamaan peruskoulutusta mahdollisimman usealle harrastajalle.*

Olivatko kouluttajat mielestäsi asiansa osaavia?

Kouluttajat koettiin osaaviksi ja pitkähermoisiksi. Äänenkäytöstä tuli muutamalta palautetta. Ulkokentällä ei kuule, jos jää kauemmas. Joku mainitsi, että kaikilta ei saanut tarpeeksi palautetta suorituksesta. Kiitosta saatiin siitä, että jokaiselle kurssilaiselle oli riittänyt omaa aikaa. Silläkin uhalla, että aikaa meni enemmän ja jokin aihe jäi kokonaan läpi käymättä, henkilökohtaiset neuvot koettiin tarpeelliseksi.

Toisaalta myös kouluttajan antaessa henkilökohtaisia neuvoja muille, pystyi pentukoirien kanssa pitämään hengähdystaukoa ja huilaamaan. Jokunen vastaaja toivoi kuitenkin lisää kouluttajia per koulutuskerta, jälkimmäiselle jatkokurssille ehdotettiin kahden kouluttajan lisäksi kahta kouluttajaa lisää, jotta olisi ollut enemmän aikaa henkilökohtaiseen kouluttamiseen.

Kouluttajien esimerkit oman koiran kouluttamisesta koettiin rohkaiseviksi ja toivottiin, että koska monesti kouluttajilla oli omat koirat autossa odottamassa treenien ajan, olisi niillä voinut enemmänkin näyttää mihin harjoituksessa tähdätään.

V: *Kouluttajien määrä kursseilla on riippuvainen kouluttajaresursseistamme. Mielellämme toki ottaisimme useamman kouluttajan kursseille. Toisaalta yhden tunnin aikana ei kuitenkaan ole tarkoitus ehtiä määrätöntä määrää asioita. 3-4 harjoiteltavaa asiaa on aika maksimi nuorelle koiralle.*

Omien koirien mukaan ottamismahdollisuus riippuu paljon koulutuspaikasta. Aikaisemmilla kerroilla koulutukset on pidetty sellaisissa paikoissa missä oman koira on pitänyt jättää sen verran kauemmaksi autoon, että sen hakeminen esimerkkikappaleeksi vie turhaa aikaa.

Taas jatkuvasti käsipuolessa oleva oma koira häiritsee kouluttajaa sekä varmasti myös kurssilaisia, kun kouluttaja joutuu keskittymään myös oman koiransa käyttäytymiseen. Nyt

käytössä olleissa koulutuspaikoissa oli valotolppia, jotka mahdollistivat oman koiran kytkemisen lähialueelle tai mahdollista jättää auto niin lähelle, että oma koira oli nopeasti haettavissa esimerkiksi.

Koska oman koiran pitäminen koulutuksissa mukana esimerkkikappaleena on aiemmin ollut lähes mahdotonta, ei nyt kursseille välttämättä kaikille kouluttajille tullut edes mieleen, että nyt oman koiran mukana pitäminen olisi ollut mahdollista. Tulemme varmasti jatkossa käyttämään esimerkkikoiria, mikäli koulutuspaikat sen sallivat.

Koskee alkeiskurssilaisia: Aiotko osallistua jatkokurssille? Jos et, miksi?

Vain yksi vastanneista ei aikonut osallistua jatkokurssille. Hän koki, että oli saanut alkeiskurssilta koiralleen tarvittavan perustottelevaisuuden, koska ei aikonut jatkaa koiran kanssa tottelevaisuuskokeisiin.

Muita esille nousseita kommentteja:

Ruusuja ja kiitoksia mukavasta kurssista. Ruusuja tuli myös kurssien järjestämisestä käypään hintaan, ryhmien sopivasta koosta, kärsivällisyydestä ja, että aikaa riitti jokaiselle ryhmäläiselle. Ryhmien koko jakoi hieman mielipiteitä, pääsääntöisesti kokoja pidettiin hyvänä, mutta tuli palautetta myös, että alkeiskurssille olisi tarvittu yksi ohjaaja lisää.

Kurssi mainittiin koiran viikon kohokohtana, kurssille oli mukava tulla ja lisää hyviä treenivinkkejä yhteistreenien muodossa kaivattiin. Toiveita esitettiin jatko-jatko-tokosta, agilitykoulutuksesta, näyttelytottelevaisuustreenistä ja nomessa tarvittavien tottelevaisuustaitojen opetuksesta.

V: *TOKO-toimikunta on pohdiskellut TOKO:n jatkokoulutuksen tarvetta ja mahdollisuuksien mukaan tulevaisuudessa ollaan järjestämässä kilpailemaan aikoville tottelevaisuuskokeeseen osallistumiseen tähtäävä kurssi. TOKO-toimikunnalla on myös kerran kuussa ollut kilpailemaan tähtäävien ja kilpailevien itsenäisti ohjautuvat treenit.*

Treeneihin ovat tervetulleita kaikki ja vaikka varsinaista vetäjää treeneillä ei ole, voi neuvoja paikalla olijoilta kysellä. Agilitykurssia on suunniteltu pariinkin otteeseen, valitettavasti tähän mennessä suunnitelmat ovat tyrehtyneet sopivan hintaisen treenipaikan löytämiseen. Koska OSN:llä ei ole omaa treenihallia, agilityestesarjasta puhumattakaan, olisimme agilitykurssia järjestäessa vuokrahallin ja -esteiden varassa, mikä nostaisi kurssin hintaa huomattavasti. Koska tokotoimikuntakaan ei kaikkeen ehdi, näyttelytreenien ja nomeoppien suhteen heitetään siis pallot näyttely- sekä NOME-toimikunnalle.

On erittäin positiivista, että kurssipalautteesta löytyi paljon toivomuksia eri lajien jatkokoulutusten suhteen. Tämä tarkoittaa, että noutajien pariin on löytänyt taas uusia ihmisiä, jotka haluavat kokeilla ja harrastaa eri lajeja aktiivisien koiriensa kanssa!

■

Tähtihetkiä

Saskian Foxtrot "Foxi"
s. 08.05.2007
kasv. Riitta ja Ari Oksanen, Niinikoski
om. Kaisa Rimpiläinen, Vihanti

MEJÄ
07.09.2008 Kajaani,
tuomari: Erkki Rantamäki
AVO1/50, luokkavoittaja, siirtyy VOI-luokkaan

Kuva: Keijo Rantamaa

Blackthorn Bion, "Laslo"
Kasv. Rita Kökèny, Unkari
Om. Tomi Sarkkinen & Mika Lappalainen

NOME A
01.11.2008, Tammisaari
A1, kokeen voitto
tuomarit: A-P Fontell ja Raimo Huhtiniemi

BH JK3 HK3 Aquatricker "Hessu"
s. 21.04.2002
Kasv. Johanna Yli-Hakala, Tuuri
Om. Matti Salonen, Muhos

PK
Nivala 03.05.08
tuomari: Mikael Kallio
PAHA ALO1, 287p. HK1, kokeen paras

15.06.08 Kalajoki
tuomari: Markku Piippo
PAHA AVO2, 265p. HK2

Kemi 28.06.08
tuomari: Juhani Petäjistö
PAHA VOI2, 266p. HK3

TOKO
09.07.08 Loviisa
tuomari:Piritta Pärssinen
ALO 1, 172,5p.

NOME
16.-17.08.08 Rantsila
tuomari: Veli-Erkki Haataja
ALO 1
06.09.08 Oulunsalo
tuomari:Veijo Honka
AVO 1, luokan paras

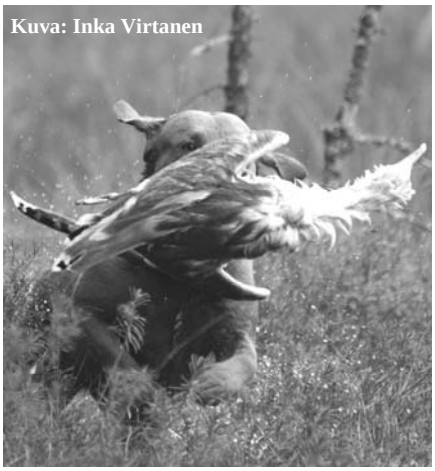

KANS MVA Batzi´s Mary Read WDX "Nasti"
s. 12.01.2005
kasv. Carita Sulkava
om. Arja ja Tapio Sihvonen

19.10.2008 Tromssa, Norja
SERT, ROP, CACIB

FIN JVA Tawastway`s Quick Quack "Taavi"
s. 14.06.2002
kasv. Päivi Hoffren, Lahti
om. Anne Heponiemi, Kiiminki

MEJÄ VOI 1:
05.08.2007 Rantsila, Seppo Venäläinen
025.05.2008 Muhos, Marika Ahola
15.06.2008 Rantsila, Kati Huovila

Näyttelytulos:
09.07.2005 Haukipudas, Rita Reyniers,
VASERT

Tällä palstalla julkaistaan OSN-noutajien menestyksen hetkiä.
Lähetä koirasi kuva, tiedot ja tulos, koeaika– ja paikka sekä tuomarin nimi osoitteeseen:
paatoimittaja@oulunseudunnoutajat.com
tai
eija.soronen@gmail.com

Laurikkala
Peräkyläntie, 91900 LIMINKA
Puh. (08) 381 680, 0400 677 282

Tulossa kultaisennoutajan pentuja yhdistelmästä

FIN MVA JV-99
Goldencoat Midnight Cowboy

FIN & S & N JVA BH TK1
Mäkiharjun Mainio Maija

Pentujen odotetaan syntyvän viikolla 48. Lisätietoja pentueesta
www.omanetti.fi/ttansaki/ tai Erika Jylhä-Pekkala 040-5963634

OuNou-lehden taittajalla ei ole aina ns. kaikki tapiot kasinolla, joten viime numerosta oli Muhoksen jutun loppuosa jäänyt pois. Julkaisemme tässä jutun uudelleen, uusilla kuvilla höystettynä. Pahoittelen kömmähdystä! *t. Eija*

Nome Muhos 31.5-1.6.2008

Pohjoisen nomekauden aloittava alkukesän koe pidettiin tänä vuonna Muhoksella , koska edellisvuosien maastoja Oijärvellä ei ollut nyt mahdollista käyttää. Keskuspaikkana toimi Muhoksen riistanhoitoyhdistyksen maja, joka uutuuttaan kiiltelevänä tarjosi suorastaan ylelliset puitteet nomeväen viihtymiseen. Majaa ympäröivä kuiva kangasmetsä ja ampumarata-alue oli oiva paikka koirien ulkoiluttamiselle ja nähtiinpä pienimuotoisia treeniporukoitakin lähimaastossa.

Illanviettoihin osallistui runsaasti väkeä ja seurustelu saunomisineen valvotti paikalla olleita pitkälle puolen yön toiselle puolelle molempina iltoina. Käydyissä keskusteluissa saatiin vastauksia niin noutajan kouluttamiseen, elämän tarkoitukseen (sama asia?), kuin kaikkeen muuhunkin maan ja taivaan väliltä. Myös pienimuotoista ohjelmaa oli tarjolla varsinkin lauantai-iltana. Tuolloin nometoimikunnan porukka nimittäin järjesti salakavalan salamyhkäisesti suunnitellun, allekirjoittaneen ja tulevan rouva Honkarinnan

”polttarikömmyytyksen”, jossa tulevan avioparin luonnetta ja hermorakennetta koeteltiin usean rastin verran. Testi tuli läpäistyä ja yleisö viihdytettyä, joten testi tiesi paikkansa. Kiitoksia järjestäjille!

Kaksipäiväinen ja –luokkainen koe asetti maastojen suhteen omat haasteensa, varsinkin kun voittajaluokkia järjestettiin kaksi molempina päivinä. Avoimen luokan maastot sijaitsivat keskuspaikan välittömässä läheisyydessä, tulvan valtaamilla avoimilla suo/metsäsaarekkeilla.

Voittajaluokan maastoille oli pidempi matka niiden sijaitessa Muhos-Ylikiimingintien varrelta löytyvässä pengerretyssä suojärvessä. Molemmat koepaikat täyttivät paikkansa hyvin ja monipuolisia ja haastavia kokeita pidettiinkin kumpanakin päivänä. Koekauden alkua yleensä rasittava koirien ”talviterä” ei kovin vahvasti suorituksissa näkynyt, vaan molemmilta päiviltä tuli hyviä tuloksia ja ykkösiäkin tipahteli tasaiseen tahtiin. Kokeen tuomarikolmikko **Pentti Åman**, **Veli-Erkki Haataja** ja **Raija Viidanoja** tuntuivat olevan tyytyväisiä niin maastoihin kuin järjestelyihinkin, joten nometoimikunnalle koe oli yksi sulka lisää hattuun. Jatketaan samaa rataa!

Antti Honkarinta

Tapsa soutuhommissa, Eija nauttii alkukesän kauniista säästä.

Suoritusvuorossa Oiva ja Antti.

Pentti Åman tuomaroimassa.

Kuvat: Päivi Kortelainen

Koetoimitsija Tero tarkkana.

Takakannessa on Komulaisen perheen arkistoista löytynyt hauska lehtileike, jossa kuulutetaan noutajakoiratoiminnasta kiinnostuneita tulemaan Oulun Nuuskujen perustavaan kokoukseen, ”kaikki noutajamieliset ovat tervetulleita”. Yhdistys oli toimittajan mukaan noutajien isännille suunnattu, mutta mitä ilmeisimmin myös naisille oli liittyminen mahdollista… Leikkeen toimitti iloksemme **Mari Komulainen**.

Oikaisu: OuNou 3/08, sivulla 43 kuvatekstiin oli pujahtanut virhe: toisin kuin kuvatekstissa mainittiin, Kaisa Rimpiläisen kuvassa olleen koiran nimi on **Foxi**.

Eläinlääkäriasema

LEMMIKKI

Kajaaninkatu 34
90100 OULU

Puh. 08 – 3115866

- Sisätaudit ja kirurgia
- RTG, ultraääni ja laboratorio
- Kyynär-, lonkka- ja polvitarkastukset
- Hammaskivenpoistot
- Tunnistusmerkinnät

Ajanvaraus: MA-TO 9 – 17
PE 9 – 14

Pikin syysmuistoja; noutaja on soiva peli myös metsäkanalinnun pyynnissä! Tällä kertaa noudettavana oli ukkometso.

Pateniemen Kodinkonehuolto

Antti Soronen

Penttiläntie 2, 90800 OULU

✆ 5565 599 • 0400 683 838

Rosenlew - Electrolux - Elektro-Helios - Zanussi
Husqvarna - AEG - UPO - Wascator -pesulakoneet

Mikäli vastaanottaajaa ei tavoiteta, palautus:
OSN ry/Eija Soronen
Penttiläntie 2
90800 OULU

Itella Oyj

Noutajakoirien isännille oma yhdistys Ouluun

Kaleva 9.1.76

Noutaja ei ole taksi, joka kuljettaa väsyneen juhiijan kotiin. Ei noutaja ole myöskään tyttönsä noutamaan saapuva peltilehmällään rämistelevä nuorukainen. Eikä noutajalla — tässä tapauksessa — ole mitään tekemistä kuoleman kanssa, vaikka puhutaanhan, että sekin noutaa meitä eläväisiä aikanaan.

Ei, noutaja — sanan varsinaisessa merkityksessä — on koira, vain koira, mutta millainen koira? Kirjat selittävät, että se on keskikokoinen (säkäkorkeus 57 - 62 cm), voimakas koira, jolla on riippuvat korvat ja pitkä häntä. Koiran ilme on varsin ystävällinen ja mainitaanpa sitä myös oppivaiseksi ja uskolliseksikin. Rotuina noutajat ovat melko nuoria, varsinainen jalostustyö on aloitettu vasta 1800-luvun loppupuolella.

Koirarotuja, joiden nimen noutaja- pääte on liitetty, on yhteensä viisi: labradorin-, kultainen-, sileäkarvainen-, kiharakarvainen- ja Chesapeakenlahdennoutaja (kahta viimeksi mainittua ei Suomessa). Labradori, tunnettu sekä erinomaisena huumekoirana että luotettavana opaskoirana, on sileäkarvainen, väriltään joko musta, ruskea tai keltainen. Kultaisen noutajan, jota on myös menestyksellisesti käytetty opaskoirana, karvapeite on pitempää ja pehmeämpää kuin labradorin, ja väriltään se on kullankeltainen. Sileäkarvainen noutaja, labradoria ja kultaista paljon harvinaisempi, muistuttaa kultaista muuten, mutta väri on täysin musta.

Noutaja on jalostettu metsästyskoiraksi, joka on erikoistunut pelkästään saaliin noutamiseen. Kuitenkin, mihin suomalaista noutajaa tänään käytetään, mosikohan niistä saa käyttää tarkoituksen todelliseen tehtäväänsä metsästyskautena, missä on noutava koira sorsastusrannoilta? Vesi on noutajan oikea elementti, veteen meno on pelotonta, saaliin nouto päättäväistä. Lisäksi noutajan perusominaisuus tuntuu olevan helläsuisuus; sorsan nouto tapahtuu mahdollisimman varovaisesti.

Noutaja on helppo kouluttaa ja se pitääkin kouluttaa. Ei pelkkä ystävällinen perusluonne takaa, että se käyttäytyisi joka tilanteessa moitteettomasti. Eivätkä noutajan metsästysominaisuudetkaan herää absoluuttisesti ensimmäisessä tosikoitoksessa, niitäkin pitää opetella ja harjoitella. Noutajarodut ovat todella erinomaisessa asemassa — omistajien kannalta katsottuna — koska omistaja taitojensa ja harrastustensa mukaan voi suuntautua koirinensa kolmeen eri suuntaan(, tai vaikka kaikkiinkin): hän voi kilpailla koiransa kanssa palveluskoirakokeissa, metsästyskoirakokeissa tai seurakoirien tottelevaisuuskokeissa. Mahdollisuuksia on, mutta missä ovat harrastajat? Koiriakin on, mutta miksi niin harva noutajan omistaja uskaltautuu koulutuskentille, tottelevaisuuskoulutus on melkein välttämättömyys niinkin isokokoiselle koiralle kuin noutaja on: Miksi yleensä hankitaan koira, jolle on olemassa tietty käyttötarkoitus, ellei se pääsekään toimimaan?

Oulussa toimii kaksi yhdistystä — Oulun Palveluskoirayhdistys ja Oulun Koirakerho — jotka pystyvät varmasti tarjoamaan pätevää koulutusapua ja neuvoja tottelevaisuuteen tähtäävälle aloittelijalle. Näitä teitä on sitten mahdollista siirtyä joko palvelus- tai seurakoirien tottelevaisuuskokeisiin. Entä metsästys? Tähän mennessä ei metsästystä harrastavalla noutajanomistajalla ole ollut mahdollisuutta kilpailla metsästys- tai edes noutajien taipumuskokeissa täällä Oulun leveyksillä. Siksipä on nyt perusteilla Suomen Noutajakoirayhdistykselle alaosasto — Oulun Nuuskut — pääasiassa levittämään noutajien metsästyskoulutusta, mutta myös herättelemään kaikkia nukkuvia noutanomistajia toimimaan. Perustava kokous on 12.1.-76. Suomalaisella Klubilla klo 19.00. Kaikki noutajamieliset tervetulleita!

VARPU ULVINEN